

रिक्णाम् bei UGÉVAL. zu UNÁDIS. 4, 198 fehlerhaft für रेक्णाम्, wie auch AUFRECHT annimmt.

रिक्त s. u. रिच्.

रिक्तक adj. leer AK. 3, 2, 6. H. 1446. पुमान् ein Mann ohne Gepäck M. 8, 404.

रिक्तकुम्भं n. Leertöpfigkeit vielleicht so v. a. hohler Schall, leeres Geschwätz: सर्वाणि रिक्तकुम्भान्यारातात्सवितः सुव AV. 19, 8, 4.

रिक्तकृत् adj. leer machend, eine Leere bewirkend VARĀH. BRH. S. 45, 3.

रिक्तगुरु und रिक्तगुरु P. 6, 2, 42.

रिक्तता f. Leere: कोशादृते न तत्रान्यो दधौ कश्च न रिक्तताम् kein Anderer als die Schatzkammer erfuhr eine Leere so v. a. Jedermann hatte vollauf, nur der Schatz ward leer KATHĀS. 23, 81.

रिक्तपाणि adj. leere Hände habend d. i. kein Geschenk bringend: रिक्तपाणिर्न पश्येत राजानं ब्राह्मणं स्त्रियम् MBH. 7, 7886. Spr. 2632. fg. अरिक्तपाणी im Prākṛit MĀLAY. 45, 15. — Vgl. रिक्तहस्त.

रिक्तहस्त adj. leere Hände habend so v. a. kein Geschenk mitbringend KATHĀS. 80, 25. kein Geschenk erhalten habend Spr. 4214. — Vgl. रिक्तपाणि.

रिक्तपाणि.

रिक्तार्क m. ein auf einen रिक्त genannten Tag fallender Sonntag Verz. d. Oxf. H. 97, b, 27.

रिक्तीकार् forträumen, fortschaffen: कृतं हृद्य PANĪAT. 89, 2. Comm. zu BHĀṬ. 6, 36.

रिक्त्यं (von रिच् UNÁDIS. 2, 7. n. SIDDH. K. 249, a, 6. Nachlass, Erbe NAIGH. 2, 10. NIR. 3, 5. AK. 2, 9, 90. H. 191. fg. HALĀJ. 5, 58. न जामये ताञ्चैव रिक्त्यमरैक RV. 3, 31, 2. अधीयत देवरातो रिक्त्योराभयोर्ऋषिः eines doppelten Erbes AIR. BR. 7, 18. M. 8, 27, 9, 104. 132. 144. 144. 152. 162. 165 (पितृ°). 184. 190. 192. JĀLĀN. 2, 117. ÇĀK. 91, 2. BHĀG. P. 5, 7, 8. °विभाग Verz. d. Oxf. H. 263, a, 19. Vermögen, Besitz überh. M. 8, 30. BHĀG. P. 8, 22, 29. Häufig ऋक्त्य geschrieben. — Vgl. गोत्र°.

रिक्त्ययाद् adj. erbend, m. Erbe JĀLĀN. 2, 51.

रिक्त्यभागिन् dass. M. 9, 188.

रिक्त्यभाज् dass. M. 9, 155. Schol. zu ÇĀNKH. GRHJ. 4, 16, 1.

रिक्त्यहर dass. M. 9, 185.

रिक्त्यहार dass. BHĀG. P. 4, 27, 10. 8, 22, 9 (bei BURNOUF fälschlich रिक्तहार).

रिक्त्यहारिन् dass. MIT. im ÇKDR.

रिक्त्याद् (रिक्त्य + घ्राद्) dass.; m. so v. a. Sohn BHĀG. P. 2, 9, 40. 5, 20, 20.

रिक्त्यन् (von रिक्त्य) adj. erbend, m. Erbe JĀLĀN. 2, 29. 45. 127. DĀJABB. 123, 3 v. u. — Vgl. एक°.

रिक्त्यीय (wie eben) adj. अ° keinen Anspruch auf das Erbe habend M. 9, 147.

रिक्कान् m. = स्तेन NAIGH. 3, 24.

रिक्ता = लिक्ता H. 1208.

रिक् = लिक्; vgl. रेखा, ἐρείχω, ἐρέχσω. रिक्, रेखति (गौ) VOP. in DhĀTUR. 5, 33; vgl. रिङ्.

— आ anritzen, aufreißen: आ रिक् किक्किरा कृणु पण्णिनां हृदया कवे RV. 6, 53, 7.

रिङ्, रिङ्गति (गौ, सर्पण) VOP. in DhĀTUR. 5, 33. kriechen (von Kindern gebraucht, die noch nicht zu gehen verstehen): रिङ्गता (so die ed.

Bomb.) BHĀG. P. 2, 7, 27. kriechen so v. a. langsam von Statten gehen: निकटस्थवितीर्णभूरिमोदस्पुटरिङ्गत्पुयुक्तिमान्विवादः Verz. d. Oxf. H. 258, a, 19. रिङ्ग्यते DURGĀD. im ÇKDR. — Vgl. रिङ्.

रिङ्गण (von रिङ्) n. das Kriechen der Kinder H. 1522 (= स्वसन). मुक्ताय रिङ्गणविधि पादचङ्कमणत्तमः। कुमारः पञ्चवर्षियः कलाभ्यासं विधास्यति ॥ ÇĀTR. 14, 137. — Vgl. रिङ्गण.

रिङ्गा (wie eben) f. 1) Bez. eines best. Ganges der Pferde. — 2) das Tanzen. — 3) Carpopogon pruriens Roxb. MED. kh. 5. — WILSON, der das f. eben so wenig wie ÇKDR. kennt, giebt dem m. nach ÇĀBDĀRTHAK. die Bedd.: disappointing, deceiving; a horse's hoof; one of a horse's paces; dancing; ausserdem ohne Angabe einer Aut. sliding, slipping.

रिङ्, रिङ्गति (गौ) DhĀTUR. 5, 47. kriechen (von Kindern gebraucht, die noch nicht zu gehen verstehen), sich mit Mühe fortbewegen BHĀG. P. 2, 7, 27. कलिङ्गा रिङ्गति Verz. d. Oxf. H. 246, a, No. 619. ज्ञानुभ्यां सह पाणिभ्यां रिङ्गमापौ विजङ्गुः BHĀG. P. 10, 8, 21. Verz. d. Oxf. H. 242, a, No. 593. fg. रिङ्गमाणगति PANĪAR. 4, 8, 12. रिङ्गदत्तुतरंग Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 502, Çl. 2. रिङ्ग्यते DURGĀD. im ÇKDR. रिङ्गित n. das Wogen: तरंग° KHANDOM. 22. — Vgl. रिङ्.

— caus. kriechen lassen BHĀG. P. 10, 30, 16.

रिङ्गण (von रिङ्) n. = रिङ्गण AK. 1, 1, 7, 36.

रिङ्गि (wie eben) f. Gang, Bewegung BHĀG. P. 5, 7, 18.

रिङ्गिन् (wie eben) adj. kriechend (von kleinen Kindern gesagt) HARIV. 3436.

रिच्, रिष्ति, रिङ्गि (विरेचने) DhĀTUR. 29, 4. रिङ्ग्यात् ÇĀNKH. BR. 27, 1. अरैक (अरैक); रेचति (वियोजनसंपर्चनयोः) DhĀTUR. 34, 10. रिरेच, रिरेच्याम्, रिरेचे, रिरेचैम्; रिरेचान्, अरिरेचीत्, अरिरेचि, रिरेचत, रिरेच्याम्, अरिरेचि; रेचति, रेक्ता (vgl. KĀR. 2 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10); रिरेच्यते und रिरेच्यते: räumen, leeren; freilassen, überlassen, preisgeben; hinterlassen: योनिम् RV. 1, 113, 1. सदनानि 2. पन्थाम् 16. 2, 13, 5, 7, 71, 1. 1, 124, 8. रिष्णोर्धासि कृत्रिमाण्येषाम् 2, 15, 8. रिक्त्यम् 3, 31, 2. अयो रिरेच सखिभिर्निकामिः 4, 16, 6. 28, 5. ज्ञायैव पत्यै तन्वं रिरेच्याम् 10, 10, 7. ह्नाव वृत्रं रिष्णोर्धासि सिन्धून् 8, 89, 12. स भूयसा कर्त्तव्यो नारिरेचीत् hingeben, feil haben (vgl. licet) 4, 24, 9. आदित्यक्तिः पुत्रोऽङ्गां रिरेच्याम् etwa hinter sich lassen so v. a. auf das Gekochte folgt das Gebäckene, eine Darbringung drängt die andere 5. AV. 5, 1, 3. स रिरेचिनो ऽमन्यत् निर्वायिः शिथिलः TS. 7, 1, 9, 1. TBR. 1, 1, 40, 1. ÇĀT. BR. 3, 8, 1, 2. 9, 1, 2. 4, 4, 7. ध्रुवा वै रिरेचमानो यज्ञो ऽनु रिरेच्यते TS. 1, 7, 5, 1. रिरेच्यत इव वा एष यः सोमेन यज्ञते ÇĀT. BR. 12, 8, 2, 1. AIR. BR. 3, 7. KĀTR. 28, 1. रिरेचोऽस्तन्वः कृण्वत् त्राम् preisgebend RV. 4, 24, 3, 1, 72, 5. रिष्णोर्धासि सिन्धून् ich schaffe das Wasser aus dem Meere fort, ich entleere das Meer BHĀṬ. 6, 36. pass. kommen um (instr.), verlustig gehen, befreit werden von: यत्किंचिदेमिति ब्रूयतेन रिरेच्यते वै पुमान् BHĀG. P. 8, 19, 41. आविर्भूते शशिभि तमसा रिरेच्यमानेव रात्रिः VIKR. 8. zu Nichte —, zu Schanden werden: तस्य पुरुषार्थो न रिरेच्यते R. 5, 1, 17. partic. रिरेक्त und रिरेक्ता P. 6, 1, 208. 1) adj. leer MED. t. 50. HALĀJ. 4, 92. AIR. BR. 3, 7. BHĀG. P. 8, 19, 40. उखा KĀTR. ÇR. 17, 1, 20. ÇĀT. BR. 7, 1, 1, 40. भाएउ M. 8, 405. VARĀH. BRH. S. 51, 28. PANĪAT. 96, 18. सुवर्णमन्थि 134, 12. घट Z. f. d. K. d. M. 3, 389. कुम्भ 4, 347. जलद् Spr. 400. 1905.